भजनसंग्रह.

५५८

भजनसंग्रह.

अथवा.

धर्मोपदेश तथा स्तुतिप्रार्थनाना स्तोत्रोनो संग्रह.

प्रसिद्धकर्त्ता.

अमदावादप्रार्थनासमाज.

संवत् १९३३. सने १८७७.

अमदावाद.

"गुजरात गेझेट" प्रेस.

मुल्य. रू. ०-१-६.

સૂચના.

અમદાવાદપ્રાર્થનાસમાજ તરફથી કેટલાંક પદ્ય જૂદે જૂદે પ્રસંગે છૂટક ચોપાનિયામાં પ્રસિદ્ધ થયેલાં અને કેટલાંક ન પ્રસિદ્ધ થયેલાં એવાં મર્હૂમ ભોળાનાથ સારાભાઈનાં પદ્યો આ પુસ્તકમાં છાપી પ્રસિદ્ધ કર્યાં છે. કેટલાંક છંદ છે, અને બીજાં સંગીત છે. તેમાંનાં કેટલાંક બંગાળીનાં ભાષાંતર છે; કેટલાંક ઉપદેશપ્રદ છે અને ઘણાંખરાં ભક્તિવિષયક છે, પ્રથમ ઉપદેશનાં ગીત છે અને પછી સ્તુતિ પ્રાર્થનાનાં છે; છેવટનાં ૩૬–૫૬ ગીત છે તે અને ગીત પ્હેલું તથા બીજું તે બંગાળીનાં ભાષાંતર છે. ગીત ૨૦ (લલિત), ૨૧ (ધોળ), અને ૨૨ (સંગીત) નામદાર પ્રિન્સ ઑફ વેલ્સ ૧૮૭૧ માં ભયંકર રોગમાંથી મુક્ત થયા તે વખતે પ્રાર્થનાસમાજે કરેલી ઈશ્વરોપાસના માટે રચેલાં પદ્ય છે.

ઈશ્વરભક્તોને સ્તુતિપ્રાર્થના કરવા માટેના સાધન તરીકે આ પુસ્તક છૂટું પ્રસિદ્ધ કર્યું છે. આશા છે કે ભગવદ્ભક્તો તેનો યોગ્ય ઉપયોગ કરશે.

અમદાવાદ.

તા. ૧૫મી ફેબ્રુઆરી ૧૮૯૭.

अनुक्रमणिका.

भजनसंग्रह.

उपदेशनां संगीत.

१

पद. राग प्रभात.

करो तेनुं नाम गान, ज्यां सुधी रहे देह प्राण;
जेनो महिमा ज्वलंत, जगतमां रहे विस्तारी;
स्रोतवडे प्रेमपीयूषवारि, सकल जीव सुखकारी. करो.
करुणा स्मरीने तनु थाय पुलकित, वाक्य सके शुं उचारी;
जेना प्रसादे एक मुहूर्ते सकल शोक दे निवारी;
उंचे नीचे देश दिशांते जलगर्भे के आकाशे,
अंत क्यहां अंत क्यहां तेनो सहु सदा रहे विचारी;
चेतन निकेतन पारस रतन कृपादृष्टि अनिमेष,
निरंजन ते जेना दर्शने नहिं रहे दुःख लेश. करो.

२

राग भैरव चोताळ.

सहु मळि गाओ महेशनो महिमा
आज करि ल्यो जीवननो फल लाभ ॥ सहु मळि गाओ ॥
भरि हृदय-थाल भक्ति-पुष्पहार प्रभुचरणे वधावो

नव नव राग रचित वंदन माळा गुंथि गुंथि द्यो उपहार
विश्वाधार प्रभु ते, यश गीत तेनो प्रचार सकल संसार
॥ सहु मळि गाओ ॥ १ ॥

३

पद.

हे प्रिय मित्रो प्रभुआज्ञाओ मनकर्मवचने मानोरे;
सत्य वचन सद्धर्माचरणो, सत्कर्मानुष्ठानोरे,
सदा प्रभुचरणे अभिवंदन, ए छे मुख्य विधानोरे.
हे प्रिय मित्रो. १
परधन परदारानी इच्छा, परहिंसानां पापोरे;
निषेध कीधो छे ए कर्मोनो, ते नव तमे उथापोरे.
हे प्रिय मित्रो. २
तृप्ति नथी तृष्णानी थवानी, तृणवत् तेने मानोरे,
शुभ कर्माचरणोथी तमने, मळशे बहु सन्मानोरे.
हे प्रिय मित्रो. ३
विषयतणा विषवत् रस तमने, अतिशय सरसज लागेरे;
तेज सरस ते निरस थइ, निश्चय उरदंशो वागेरे.
हे प्रिय मित्रो. ४

कामादि षड रिपु छे मोटा, वशमां तेने थाशोरे;
जगकर्ता कोपाशे अंते, अधम गतिये जाशोरे.
हे प्रिय मित्रो. ५

रहेणी विना कहेणी मिथ्या छे, जळविण जेम बीज वावोरे;
बाह्याभ्यंतर शुद्ध क्रियाथी, जन्मतणो ल्यो लाहावोरे.
हे प्रिय मित्रो. ६

तुच्छ विषयना भोग तजीने, परम तत्त्वने जाणोरे,
तुष्टमान जगदीश थईने, करशे अति कल्याणोरे.
हे प्रिय मित्रो. ७

करणी तेवी पार उतरणी, एज नियम छे साचोरे;
क्षणिक सुखो छे विषयभोगनां, नव ते ऊपर राचोरे.
हे प्रिय मित्रो. ८

अवसर वीत्यो फरी नहिं आवे, चित्तविशे विचारोरे;
विषम गति छे काळतणी, परमेश्वरने संभारोरे.
हे प्रिय मित्रो. ९

आ जगतमां जन्म धरयो जे, ते परिणाम जवानोरे;
कृति प्रमाणे प्रभुनी पासे, निश्चय न्याय थवानोरे.
हे प्रिय मित्रो. १०

अंधपंगुअशक्त निराश्रित, रोगी जनने पाळोरे;
अन्नवस्त्रऔषध आपीने, दुख तेओनां टाळोरे.
हे प्रिय मित्रो. ११
नीति पाळी भक्ति करशे ते, प्रभुने मन छे व्हालोरे;
निर्मळ अंतःकरण किधाविण, ढोंग न करवो ठालोरे.
हेप्रिय मित्रो. १२
चित्त शुद्ध करवानो साचो, सदाचरण छे पायोरे;
दांभिक विधिना वेशथकी, विश्वेश न जाशे वायोरे.
हे प्रिय मित्रो. १३
आत्मवत् सहु प्राणी गणीने, सदा करो उपकारोरे;
प्रभु आज्ञानो एज सार छे, ते नित्य चितमां धारोरे.
हे प्रिय मित्रो. १४
कृपानिधि प्रभुनी करुणाविण, अर्थ नाहिं सरवानोरे;
पराभक्तिनो मार्ग खरो छे, भवसागर तरवानोरे.
हे प्रिय मित्रो. १५
आ उपदेश तमे उर धारी, उत्तम पदवी पामोरे,
कृपासिंधु प्रभुना शुभ चरणे, मननी वृत्ति विरामोरे.
हे प्रिय मित्रो. १६

४

पद.

तमे मिथ्याभिमान कदि नव करोरे,
प्रिय बंधु प्रिय मित्रजनो,
तमे मिथ्याभिमान;

परमात्मा साक्षी छे तमारो,
पाप कृत्यथी तमे नित्य मत्य डरोरे,
प्रिय बंधु प्रिय मित्रजनो,
तमे मिथ्याभिमान. ॥ १ ॥

क्षण प्रतिक्षण आयुष्य घटे छे,
सर्वव्यापी प्रभुने शीघ्रताथि स्मरोरे,
प्रिय बंधु प्रिय जनो,
तमे मिथ्याभिमान ॥ २ ॥

मित्र तमे मंगळ इच्छो तो
नीतिधर्ममां तमे नित्य अनुसरोरे,
प्रिय बंधु प्रिय मित्रजनो,
तमे मिथ्याभिमान ॥ ३ ॥

५

पद राग कल्याण.

सजन जन बंधु सच्चिद्घन समरो,
तजीने तमे तुच्छ विषयनुं सुख; सजन.
वृथा वहन कीधो तमे जन्म अमूल्य,
अरे तमे जागो, अरे तमे लाजो, तमारा हितार्थे
फरीने नहिं आवे हावो अवसर. सजन. १

६

पद.

धीराना पदनी चाल.

अज्ञानी अविचारीरे प्रभुनी प्रतिमा माने,
प्रभुता एनी पूरीरे पामर जीव नव जाणे; टेक.
अगम्य अगोचर तत्त्व छे मोटुं, एनी तुलना कोथकी न कराय,
विवेकथी विचारी जूवो तमे, स्रष्टा ते सृष्ट केम थाय;
न्याय ए छे मोटोरे श्रुति शास्त्रपरमाणे. अज्ञानी० ॥१॥
जन्म मरण जेनुं थतुं नथी, एवो एक अखंड अनंत;
जेनी सत्ताथी जगतंत्र चाले छे, पूर्णात्मा भगवंत,

अंत एनो पूरोरे, ऋषिमुनि नव जाणे   अज्ञानी० ॥२॥
अन्यत्र नथी तोय कार्य करे छे, एवो सत्ताधीश समर्थ;
भक्तजनोनी साची भक्तिथकी प्रभु, पूर्ण करे छे शुभ अर्थ,
व्यर्थ तेनी सेवारे, जडने जगदीश जाणे.   अज्ञानी० ॥३॥
अमूर्त तत्त्वनो मूर्ति विशे तमे, मिथ्या करो छो आरोप;
ए बालचेष्टाथी मुख्य धर्मतत्त्वनो, थाय छे खरेखरो लोप,
कोप करशे कर्तारे, अविहित विधिविधाने. अज्ञानी० ॥४॥
अतुल पराक्रमो छे प्रभु मोटो, एनुं माप कोथकी न मपाय;
अविकृत तत्त्व केम विकृति पामे, चिन्घन जड केम थाय;
केम ते आवो बेसेरे, धातुकाष्टपाषाणे.   अज्ञानी० ॥५॥
देव देवोओनी तृप्ति करवा माटे, आपे छे हविबलिदान;
देहधारीने ईश करी पूजे छे, पामर जीव नादान,
भान भूल्यो जडनेरे, मति अवळी ताणे.   अज्ञानी० ॥६॥
तीर्थ यात्राथो प्रभु नव मळशे ने, मळशे न कर्ये अपवास;
नाचे कुदेथो ते नव रीझाशे, जाशे ते मिथ्या प्रयास,
पाप नहि धोवाशेरे, गंगायमुनास्नाने.   अज्ञानी० ॥७॥
पातक करीने द्रव्य विप्रने आपे ने, भटके छे देवदरशन;
माळा झालीने मोटा मणका ताणे छे, जाणे थशे प्रभुजी प्रसन्न;

पण धणी नहि छेतराशेरे, मिथ्या जपतपदाने. अज्ञानी० ॥८॥
कुतर्क करीने सवळो मार्ग भूल्या, सघळा नास्तिकमतरचनार;
मिथ्यावादी ने वळी वृथा वेदांति जीवशिव एक कहेनार,
वूड्या मोटा मोटारे, खोटा ब्रह्मज्ञाने. अज्ञानी० ॥९॥
जाणे नहिं पण जाण केवरावे ने, बेसे छे उंचे आसन;
ईश्वर बनी पोते पाद पूजावे, धूती ले छे बहु धन;
पाखंडो प्रपंचीरे, फूलो गया अभिमाने. अज्ञानी० ॥१०॥
एवा पाखंडीनी पाछळ भटकी, लोक वृथा गुमावे छे जन्म;
स्वार्थपरमार्थनी हानि करेछे, नव जाणे निज धर्म,
मर्मने न पामीरे, भूल्या भ्रमेअज्ञाने. अज्ञानी० ॥११॥
अनीतिने नीति मनावीने, बगाड्यो जनसमुदाय;
धर्मगुरु खोटा धर्म बतावी, विपरीत मार्गे जाय;
कुडां कृत्य करेरे, कल्पित ग्रंथने बहाने. अज्ञानी० ॥१२॥
कर्ता हर्ता भर्ता स्वामी छे मोटो, तेने शरणे रहो सुखी थाओ;
लोकनिंदानो तमे डर न राखो, सत्यने सदा तमे साहो,
लाव्हो लइ आ देहनोरे, चढो पुण्य सोपाने. अज्ञानी० ॥१३॥
पुण्यशाळी प्राणी हशे ते, करशे सत्य तणो अंगीकार;
सदाचारथी चाळिने सदा, तजशे सर्वे दुराचार,

सार समजी भजशोरे, प्रभुने अंतर ध्याने. अज्ञानी० ॥१४॥
सत्य सनातन स्वामी छे एक, तेनी सेवा करो सर्वकाळ;
भांडुभाव सर्व जन साथे राखो, जाणी एक पितानां छे बाळ,
वाहाल वधशे प्रभुनारे, पांचशो परमस्थाने. अज्ञानी०॥१ ॥
सद्धर्म धारो तमे चालो विचारीने, करो सदा सत्संग;
मनकर्मवाणिथकी प्रभु शिक्षानो, करवो न कदापि भंग,
संग धर्म विनारे, नहि आवे कोइ अवसाने. अज्ञानी० ॥१६॥
जयजय बोलो जगदीशनी तमे, मंगळ महिमा गाओ;
निर्मळ मनथी नमन करीने, शरण प्रभुने जाओ,
प्रसाद तेनो पामोरे, परमप्रेमामृतपाने. अज्ञानी० ॥१७॥

७

गरबो.

हे प्रिय मित्रो प्रेम धरी, परब्रह्म महेश पूजोरे;
दुःसंगतिथी दूर रहीने दुष्कृति सघळी तजोरे,
तनमनधनथी जनहित करवा साधन सत्य सजोरे.
हे प्रिय मित्रो० १
समजु जन सद्बोध लइने अति लघुताथी लजोरे,

अविहित विधिनो मार्ग मुकी साचेद्घन सदा भजोरे,
हे प्रिय मित्रो. २

८

पद.

समज मित्र मारा सत् संग सजोरे;
सरजनहारे जे कार्ये सरजाव्या,
ते तमे चित्त विचारो,
सत् क्रियाथी सफल जन्म करशो,
तुच्छ विषयने तजोरे. समज मित्र मारा. १
अप्रतिम प्रभु पूर्ण प्रतापी,
विश्व विशे रह्या व्यापी,
ते परब्रह्म परात्पर पद,
प्रेम धरीने पूजोरे. समज मित्र मारा. २
पूर्ण कृपाथी प्रभुए तमने,
उत्तम देह दीधोछे,
आ अवसर फरि फरि नहि आवे,
अविहित कृतिथी लजोरे. समज मित्र मारा. ३

साधन शुद्ध करी तमे नित्ये,
अंतर्वृत्ति सुधारो,
सद्धर्म धारी तमे प्रिय मित्रो,
सच्चिद्घनने भजोरे. समज मित्र मारा. ४

९.

बरवो.

सज्जन सुंदर मित्र तमे सत् संगति नित्य करोरे.
सृष्टितणी अनुपम रचनाओ सदा लक्ष धरोरे,
ए अद्भुत नियमोनो निश्चय नायक एक खरोरे. सज्जन. १
विभुए निज शक्तिथी पदार्थो सरजाव्या चर अचरोरे;
क्षर अक्षर बे भेदथकी परब्रह्म रह्यो छे परोरे. सज्जन. २
साधन शुद्ध करी सन्मित्रो भवसिंधुथी तरोरे,
दुखी दीन निर्बळ प्राणीनां दुख दारिद्र्य हरोरे. सज्जन. ३
सर्वात्मा साक्षी जाणीने निंद्य कृतिथी डरोरे,
जन्मतणुं सार्थक करवा प्रभु भक्तिविशे विचरोरे. सज्जन. ४
सत्कर्मो करवाने मित्रो डग पाछुं न भरोरे,
सत्यतणो अंते जय छे निज धर्म थकी न फरोरे. सज्जन. ५

आ उपदेश तमे उरधारो उत्तम नारिनरोरे,
कृपानाथ करुणामय प्रभुने नमी नमीने स्मरोरे. सज्जन. ६
हृदयविशे परब्रह्म प्रभुनी प्रेमल भक्ति भरोरे,
सदा स्वधर्माचरणे चाली सार्थक जन्म करोरे. सज्जन. ७
सरखी रीते ईश्वरनी छे सर्व स्थळे नजरोरे,
सदा कृपा उपकार करेछे ते कदि नव विसरोरे. सज्जन. ८

१०

पद.

सच्चिद्घन प्रभु परब्रह्म भजन,
प्रिय मित्रो, करो प्रेम भक्तिथकी प्रणमी प्रतिदिन;
सच्चिद्घन ॥०॥
सृष्टिनियंता सत्य छे एक,
तेना समान अन्य कोइ नथीरे,
जगततणी रचनामां दीसेछे,
ए जगदीशनी कृतियो गहन.
सच्चिद्घन ॥१॥
ए मंगळमय प्रभुनो महिमा,

गाओ सदा शुद्ध चित्त थकीरे,
अद्भुत सुंदर नियमने निरखी,
करशो सदा तेनुं अंतर्यजन,
सच्चिद्घन ॥२॥

न्यायकारीनो न्याय छे सत्य,
संकल्प तेना फरे न कदीरे,
पुण्यात्मा पुण्य स्थाने विराजे,
पापीतणुं थाय अंते पतन.
सच्चिद्घन ॥३॥

सद्विद्या सत्संगनो लाभ,
लेइ तमे जन्म सफल करोरे,
उत्तम देह मळ्यो छे आ तमने,
काळ करो नहि मिथ्यावहन.
सच्चिद्घन ॥४॥

तुच्छ विषयनो भोग तजीने,
प्रभु पदमां पूर्ण प्रेम धरोरे,
जनहित कारक कार्य करशो तो,
निश्चय थशे प्रभु तमने प्रसन्न.
सच्चिद्घन ॥५॥

धनयौवननो गर्व छे मिथ्या,
सर्व मुकीने जवुं छे नक्कीरे,
क्षणभंगुर आ देह छे अनित्य,
रे'शे नहिं करो कोटि जतन.

सच्चिद्घन ॥६॥

मंगळ मात्र प्रभुनो छे मोटो,
तेनुं तमे स्मरण हृदय धरोरे,
ए परमेश्वर पूर्ण कृपाथी,
करशे बधां पापकर्मदहन.

सच्चिद्घन ॥७॥

चेतवुं होय तो चेतजो भाइ,
कालतणुं चक्र माथे भमेरे,
अवसर वोत्यो फरी नहि आवे,
माटे करो सत्य प्रभुनुं स्तवन.

सच्चिद्घन ॥८॥

११

मालिनी.

स्मरण शुभ तमारुं सर्वकाले हुं धारु,
उभय कर पसारुं प्रेम पूरो वधारुं;
अनुग्रह न विसारुं नित्य प्रत्ये उचारुं,
करग्रहि करजोरे पूर्ण कल्याण मारुं. १
बहु बहु कथनो ते शुं करुं विश्वनाथ,
हृदयगत अमारो जाणिल्यो सर्व वात;
प्रभु परम दयाळु तुं पिता तुंज मात,
शुभ चरण तमारे जोडि ऊभो हुं हाथ. २

१२

भुजंगी.

नमुं हुं परब्रह्म ते सत्स्वरूप,
नमु हुं सदासाक्षि आनंदरूप;
नहिं पामशे वाणि ना वेग जेने,
नहिं जाणशे बुद्धि संपूर्ण तेने. १
महासत्त्व कर्मोवडे रे जणाता.

१६

महा मोक्ष ना स्वामि संपूर्ण दाता;
खरा भक्तने शांतरूपे जणातो,
नहि भक्त तेने भयंकार भासो. २
गुणो धर्मने तो करोछो प्रकाश,
सहु प्राणि राखे प्रभू तारि आश;
अती सौम्य सर्वज्ञ छोरे दयाळ,
नमुं छुं तने हुं सदा सर्वकाळ. ३

१३

दुहा.

जे सत्ताथी विश्वनो थयो घणो विस्तार,
ते भगवान महानने प्रणमुं वारंवार. १
सर्वोत्तम परिपूर्ण छो आदि बीज जगदीश,
स्वामि सर्वथी पार छो ध्यान धरुं दिननीश. २
जे मध्ये सघळुं रह्युं जेथकि थाय प्रकाश.
सृष्ट वस्तुथी पार जे स्वायंभू अविनाश. ३
एवा श्रेष्ठ महेशने शरण रह्यो हुं दीन,
नमी वंदु हुं विनयथी रहुं सदा आधीन ४

१४

वसंततिलका.

श्री नारदादि मुनि सर्व सुखार्थ नित्ये,
पादारविंद नमि ध्यान धरेज चित्ते;
जेनी निरंतर करे स्तुति देवताओ,
ते विश्वनाथ प्रभु नित्य प्रसन्न थाओ. १
मोह्या नथी जगतमां रहि ज्ञानि लोको,
जेना प्रतापथकि शांत करी ज शोको;
जे आश्रये जगतनी सघळी ळिलाओ,
ते विश्वनाथ प्रभु नित्य प्रसन्न थाओ. २
ब्रह्मा महेश वळि शेष अशेष पार,
पाम्या नथी प्रभुतणा पदनो लगार;
जेना अभेद्य पदमां नहिं कल्पनाओ,
ते विश्वनाथ प्रभु नित्य प्रसन्न थाओ. ३
दुर्वृत्त कर्म करि धर्म समस्त लोप्यो,
शर्णे रह्यो दुरित देह तनेज सोंप्यो;
जेना प्रभावबळथी भयना अभावो,
ते विश्वनाथ प्रभु नित्य प्रसन्न थाओ. ४

संकष्ट जोइ निज दासनुं दुःख कापो,
माया निमग्न मुजने मति शुद्ध आपो;
मोह्या मुनी नव लह्यो प्रभुनी कळाओ,
ते विश्वनाथ प्रभु नित्य प्रसन्न थाओ. ५

हे विश्वनाथ भव पाश विशे पडेलो,
कामादि दोष विषयोज विशे पचेलो*;
एवो हुं दीन मतिहीन मने उगारो,
आधार मात्र मुजने प्रभु एक तारो. ६

मातापिता प्रभु क्षमा कर सर्व पापो,
पादारविंदविषये चितवृत्ति थापो;
विद्याविवेकमतिसंपतिकीर्ति आपो,
संभाळ मारि करि संकट सर्व कापो. ७

संसारसिंधुजळमां रहिने पुकारुं,
त्राता नहिं तम विना अहिं कोइ मारुं;
सृष्टिस्थितिप्रळयकारक दीननाथ,
प्रेमेकरी प्रभु तमे पकडोज हाथ. ८

---

*चडेलो.

१८

मालिनी छंद.

गिरिसम तुलनाना कज्जळोए करीने,
विविध विविध रंगो सिंधुपात्रे भरीने;
तरवरतृणकेरां लेखनोने धरीने,
धरणि सुपट केरा कागळो पाथरीने; १
निशदिन नितमत्ये शारदा विश्वमात,
प्रभुगुणमहिमानी जो लखे सर्ववात;
नहि नहि नहि पामे पार तारो अगाध,
चकित मुहित थैने जोडि रे'शेज हाथ. २

१९

शार्दूलविक्रीडित.

विश्वाधीश जगीश ईश हरिने हर्षेकरीने नमुं,
अन्तर्यामि समर्थ देव तमथी शुं गुप्त राखी कहुं ?
अज्ञ प्राणि प्रभू महान महिमा विस्तार शुं हुं करुं ?
वाणीनोज विलास मात्र करि हुं विश्वास तारो धरुं. १
जोडुंछु हरि हाथ नाथ तुजने नित्ये करुं प्रार्थना,

प्रीति पूर्ण करी पूरीज करजो जे जे करूं कामना;
कृत्यो में नबळां किधांज सघळां संभाळि लेजो मने.
आव्यो छुं तमशर्ण सर्व रहिछे लज्जा प्रभू रे तने. २

१७

वसंततिलका.

हे देवदेव करुणाकर विश्वपाळ
विश्वेश व्याप्य विभु विश्वधर कृपाळ;
आवी उभो हुं चरणे पसरीज हाथ,
मागुं क्षमा मुज दया कर दीननाथ. १

देवो नथी करि सक्या स्तुति पूर्ण तारी,
शी योग्यता स्तवननी करवा अमारी;
हुं नम्र नम्र थइ निर्बळ बोलुं बोलो,
हेतेकरी हरि तमे चितमांज तोलो. २

नित्ये करूं हुं अपराध अगाध मोटा,
संकल्प सर्व चितमां विचरेज खोटा;
ते सर्व कर्म करुणा करिने विसारो,
त्यारेज मात्र प्रभु थाय निभाव मारो. ३

धारो तमे अतिदयाकरुणास्वभाव,
माटे नथीज करता चितमां अभाव;
विश्वास एज धरिने विनतो करुंछुं,
उल्लास राखि प्रभुने चितमां धरुंछुं. ४
जे याचना जन करे परिपूर्ण पाडो,
अत्यंत एज प्रभु आप तणाज पाडो;
ते केम वाळि सकु हुं जिव अल्पज्ञान,
स्वामी समर्थ सहुना बहु शक्तिमान. ५
संभाळ सर्व करि गर्भमहीं बचाव्यो,
प्रीते करी प्रभु मने जगमां सजाव्यो;
संपूर्ण प्रेम करिने उपकार कीधो,
आ मृत्युलोकमहिं मानुषदेह दीधो. ६
शर्णे पड्यो प्रभु मने सुखि नित्य राखो,
विश्वास आश्रय प्रभुपदनोज आखो;
राखो दया सहु तमे सरखी समान,
तोये विशेष करि सद्गुणिनेज मान. ७
जे जे अहीं सुख बहु मुजने मळ्यां छे,
ते सौ तमे परम प्रेमथि मोकल्यां छे;

पापो घणांज अगण्यां निशदीन थाय,
तोये तमेज करशो मुजने सहाय. ८

हुं रंक प्राणि प्रभु पूर्ण तमेज मारा,
मानु छुं हुं क्षणक्षणे उपकार तारा;
पापौघ माफ करि सर्व दुखोज कापो,
संसार पार करि पूर्ण सुखोज आपो. ९

मारां कुकर्म सघळां तमने विदीत,
विस्तार नाथ करवो नहि रे उचीत;
आधार सत्य वळि आश्रय एक तारो,
उद्धार आप करि सर्व भयोथि तारो. १०

साष्टांग नाथ प्रभु पाय तने हुं लागुं,
एकाग्र ध्यान धरिने चितथी हुं मागुं;
अत्यंत दीन अति निर्बल दास तारो,
संसारसागरमहाजलथी उतारो. ११

सन्मार्गप्रेरक मती हरि हाथ तारे,
मारो निभाव करवो नहि नाथ भारे;
अंते थशे शि गति ते नहि कांई जाणुं,
सर्वज्ञथी नव रहे कदि कांई छानुं. १२

नित्ये सदा सुमतिनाथ मने बतावो,
मारा विचार नबळा सघळा हठावो;
आवुं प्रभु तुजकने उजळे मुखेथी,
पामुं हुं पूर्ण पदने रहुरे सुखेथी. १३
आधोन छुं हरि मने भयथी उगारो,
देहावसानसमये समिप पधारो;
प्राणप्रयाणसमये नव कष्ट पामुं,
तारुंज शर्ण धरिने चरणे विरामुं. १४
संबंधि मित्र *सघळां अहिंआंज रेशे,
आ देहयोगथकि जीववियोग लेशे;
ते काळ नाथ अघरो बहुरे जणाशे,
ताराविना नहि सहायज कोइ थाशे. १५
धारो क्षमागुण तमे प्रभु सर्व काळ,
माटेज नाम करुणाकर दीनपाल;
दुष्कर्म नाश करिने निज बर्द पाळो,
सान्निध्यमुक्तिपदनुं सुख पूर्ण आळो. १६
मिथ्या न थाय विभु आप तणा विचार,

---

* अहिंनां.

तूटे नहिं जगतना नियमो लगार;
तोये तमे वचन हेत करी दिधां छे,
भक्तोनुं कार्य करि नाश दुखो कियां छे. १७
ए आश राखिं तम पास हुं आवि जाचुं,
स्वीकार पाप करि सर्व कहूंज साचुं;
छे धर्म सत्य प्रभु प्रार्थनतो अमारो,
ते प्रेम लावि सुणव हरि धर्म तारो. १८
मागुं प्रभू तुज कने एटलुं छेलुं,
अज्ञानयुक्त चित्त छे बहु मारु मेलुं;
तेने विशुद्ध करिने मति शुद्ध आलो,
मातापिताथि शिशु जाय कदी न टालो.१९
दुष्टो दुरीत जनथी बहु दूर राखो,
दुर्गूण भाव मनना सहु कापि नांखो
शत्रूतणी दुरमती सघळीज टाळो,
मित्रो भणी परम प्रेमथकी निहाळो. २०
नास्तीक वृत्ति चितनो कदि जो जणाय,
ते वृत्ति थाय लय एवि करो सहाय;
विज्ञान भक्ति निजबोध सुबोध सारो,

विश्वास सत्य हरि आपि मने सुधारो. २१

आज्ञा प्रमाण करिने हरिशर्ण थावुं,
ज्ञानप्रवाहजलथी मनथीज न्हावुं;
तारा पवित्र चरणे शरणेज जावुं,
गोविंदगान बहु मानथि नित्य गावुं. २२

तारी कृपास्मरणनो मति नाथ आलो,
आपत्ति संकट समे निज दास पालो;
आरोग्यता कुशल मंगल क्षेम आपो,
कारुण्यभावथकि पाप समस्त कापो. २३

१८

उपजाति.

परात्परारे पुरुषार्थ आपो,
क्षमा करो सर्व दुरीत कापो;
सुणी अमारा सघळा विलापो,
दयानिधी दुःख समस्त कापो. १

एकान्तवासी प्रभु भक्त जे छे,

प्रभुतणी मात्र कृपा ज इच्छे;
प्रभू गुणो मंगळकारि गाय,
आनंदऊर्मि हरिमां समाय. २

अचिंत्य अव्यक्त परंपरेश,
समस्तसाक्षी अति सूक्ष्म ईश;
अती घणुं दूर स्वरूप रम्य,
अध्यात्म योगे करिने ज गम्य. ३

त्रैलोक्यचैतन्य प्रकाशमान,
जगत् नियंता अति नीतिमान;
समस्तसाक्षी प्रभु दीनबंधु,
पादारविंदे नमि नित्य वंदु; ४

ज्वाळाग्नि जेवि नीकळे समाय,
किर्णो रवीनां वळि तेम थाय;
तेवी जगत्नी रचना थई छे,
सत्ता तमारी सघळे रही छे. ५

अपार संसार प्रवाहरूप,
अखंड छे एक प्रभुस्वरूप;
परंपरेश प्रभु ज्ञानवान,

अमे छिये पामर अर्थवान ६

नाहिं प्रभु ते सुरदैत्यरूपे,
नाहिं पुरुष नाहिं स्त्रीस्वरूपे;
न षंढ छे ते नाहिं जंतु छे ते,
नकर्म छे ते नाहिं गूण छे ते. ७
जे सर्व भासे नाहिं तेज पोते,
समस्तथी पार रह्या प्रभू ते;
ते सत्य सत्ता सबळी अगाध,
जयो जयो आदि विभू अबाध. ८

१९

मालिनी.

विनययुत थईने याचना हुं करूं छुं,
चरण शिर धरीने चित्तथी विंदवुं छुं;
प्रभु परम कृपाथी भक्ति आपो समारी,
शुभगुणसनमार्गे वृत्ति राखो अमारी.

२०

ललित.

जगतनाथरे आज आ समे,
शिश नमाविने वंदिये अमे;
विनति सत्य तें सांभळी लीधी,
करुणसागरा तें कृपा किधी. १

अनुग्रहो किधा ने करो सदा,
सघळि टाळि तें दुःख आपदा;
नव थशे स्तुती रे यथाविधि,
करुणसागरा तें कृपा किधी. २

अणचिंत्यां तमे कार्य तो करो,
विघन संकटो सर्वनां हरो;
सबळ शक्ति छे तारि रे बधी,
करुणसागरा तें कृपा किधी. ३

मुक जनो वदे शुद्ध वाणियो,
गिरि उलंघशे पंगु प्राणियो,
तुज कृपाथको रे दयानिधि,
करुणसागरा तें कृपा किधी. ४

विकट वादळां वीखरी गयां,
उदयकीरणो हर्षनां थयां;
कुशळ क्षेमता तें प्रभू दिधो,
करुण सागरा तें कृपा किधी. ५

प्रणत प्राणियो प्रेमथी अति,
अनुग्रहो स्मरे रे यथामति;
सकल सिद्धिना छो महोदधि,
करुणसागरा तें कृपा किधी. ६

महतिराणि श्री वीकटोरीया,
निज प्रजा प्रते ते धरे दया;
सतत वाधजो एनी संमृद्धि,
करुण सागरा तें कृपा किधी. ७

वडिल प्रिन्सनुं कष्ट तें हरयुं,
मन प्रसन्न तें राणिनुं करयुं;
सफळ तें प्रभू आपि औषधी,
करुणसागरा तें कृपा कीधी. ८

विजय एहनो सर्वदा हजो,
अमर राणिनुं राज्य रेहजो;

सकल भोगवो इष्ट संपति,
सुखि सदा रहो एनि संतति. ९
सुजन मंडळी वंदना करे,
विनयताथकी वाणि उच्चरे;
सकल देशमां शान्ति घो सदा,
घणुं जिवो महाराणि पुण्यदा. १०

२१

धोळ.

धन्य धन्य ईश्वर आजनो दिन,
मळो मंडळी तुज गुण गाय हर्ष न समाय.
ईश्वर तने वंदिये. १
महाराणो विक्टोरीयाना राज्ये;
अमे पामिये सघळां सुख नथी कांई दुःख. ईश्वर. २
मोटा संकटमां हती ते बाई,
तेने कीधी प्रभु तें साहाय्य कृपा ए कहेवाय. ईश्वर. ३
वडो प्रिन्स आलबर्ट रे पुत्र;
काळज्वरथी हतोते ग्रस्त आशा पामी नष्ट. ईश्वर ४

कृपानिधि कृपा तमे पूर्ण कीधी,
ऊगारवा राणीकुमार किधो उपकार. ईश्वर. ५
एह हर्षथकी तारो मानिये;
अनुग्रह सदा सर्व काळ करो प्रतिपाळ. ईश्वर. ६
आपो पूर्ण आयुष्य राणीने,
राखो सुखी तेनां संतान तमे भगवान्. ईश्वर. ७

२२

पद.

नियंता नाथरे तारो मानिये अति उपकार;
मनना मनोरथ पूर्ण कीधा तें,
किधां सर्व विघ्न तमे परिहार. नियंता. १
आ घडी अति रळियामणी लागे,
थयो सर्व विश्वमां आनंदकार. नियंता. २
कृपा करी करूणानिधी पूरी,
किधी सर्व प्रार्थना अंगीकार. नियंता. ३
पामर प्राणी प्रभुचरण समीपे,
करे सदा साष्टांगे नमस्कार. नियंता. ४

महाराणी विकटोरीयानो,
प्राणप्रिय आलबर्ट मडिल कुमार. नियंता. ५
विषम ज्वरथी हतो व्याधित,
आप्यो तेने पुनरपि तें अवतार. नियंता. ६
अतिशय आनंद व्याप्यो,
थयो सर्व जगतमां जयजयकार. नियंता. ७
घणुं जीवो श्रीविक्टोरीया राणी,
सुखी रहो सर्व तेनो परिवार. नियंता. ८

२३

धोळ.

विश्वनाथ विश्वंभरे व्यापी,
तमे सर्व थकी छो महान् बहु शक्तिमान.
ईश्वर तने वंदिये. १
अमे पामर प्राणी प्रभु तारा;
स्तुति तारी केइ पेरे थाय कळा न कळाय. ईश्वर. २
जगकर्ता तमे सर्वथी सारा,
गुण तारा सहु जन गाय सदा जगराय. ईश्वर. ३
सर्व हाथ दोरी छे प्रभु तारे;

तारी सत्ताथी चाले आ यंत्र अमे छो स्वतंत्र. ईश्वर. ४
सृष्टिकार्य कीधुं छे तमे भारे,
सदाकाळ करो संभाळ तमे जगपाळ. ईश्वर. ५
माततात तने वधु शुं वदीये;
अमे अर्भक तारां बाळ तमे छो कृपाळ. ईश्वर. ६
तारी कृपाथकी वदिये वाणी,
अमे नित्य करिये तारी सेव मानिये एकज देव. ईश्वर. ७
तारुं शरण सदा सत्य धारीये;
राखो दीनतणी तमे लाज प्रभु महाराज. ईश्वर. ८
तमे जरा नजर जो नव करो,
कार्य किंचित् कांइ न थाय वृथा श्रम जाय. ईश्वर. ९
माटे विश्वपति अमे मागिये;
आपो करुणा करी वरदान कृपाना निधान. ईश्वर. १०
सर्व काळ रुडी मति आपशो,
सत्कर्म करावो सदाय लागिये नित्य पाय. ईश्वर ११
अपराध अमारा अति घणा,
नव जोवा घटे भगवंत तमे दयावंत. ईश्वर. १२
जीवरक्षणधर्म तमे धारो;

माटे कृपा करी अपराध क्षमा करो नाथ. ईश्वर. १३

२४

राग काफी—म्हाड.

करिये तारुं प्रार्थन शुभ आजरे, सच्चिदानंद;
मळिने भक्ततणो समाजरे, सच्चिदानंद;
प्रभु पदपंकज प्रेम धरीने,
करिये कोटि प्रणाम,
दयाघना दयादृष्टि करीने,
तमे सफळ करो शुभ कामरे. सच्चिदानंद. १
अघटित अतिशय कृत्य अमारां
धारो न लक्ष लगार;
वार वार तमने नमिने कहिये,
अमे मानीये प्रभु उपकाररे. सच्चिदानंद. २
अशरण शरण प्रभु शुभ मति आपो,
कापो सकळ संताप;
भवपति प्रभु तमे प्रेम करीने,
क्षमा करो सर्व पापरे. सच्चिदानंद. ३

२५

राग काफी. ताल. एकताल.

सृष्टिकर्ता नाथविना को सहायकार नथी,
भ्रान्तिथकी भूली भमुं कोइ तारनार नथी;
परमेश्वर उपकारी महा मंगळगुणधारी,
धन्य सत्य एक देव मने तुज विण आधार नथी. सृष्टि. १

२६

राग काफी, त्रिताळ.

पावन करो पतित, करुणामय प्रभु मारारे;
अति चंचळ व्याकुळ चित्त मारुं,
अतिशय छुं भयभीत; करुणामय प्रभु मारारे.
पावन. १

आश्रयअंकित दास तमारो,
प्रभु मति आपो पुनीत, करुणामय प्रभु मारारे,
पावन. २

प्रेमळ भक्तिथकी प्रभु राखुं,
तुज पदपंकज प्रीत, करुणामय प्रभु मारारे;
पावन. ३

अन्तरध्यान धरी हुं तमारुं,

गाउं शुभ मंगळगीत; करुणामय प्रभु पारारे;

पावन. ४

२७

राग काफी जिल्लो. ताल धमाल.

प्रभुपदपंकज वंदु,

जगदीश्वर जगदवंद्य दयाळा,

दीनवत्सळ दीनबंधु. प्रभुपदपंकज. १

निर्मळ मनथी नित्य तमारुं,

स्मरण करी आनंदु. प्रभुपदपंकज. २

सृष्टिकर्त्ता सत्य गणीने;

नास्तिक मत हुं निंदु. प्रभुपदपंकज. ३

कोटयावधि अपराध क्षमा करीं;

कर प्रहो करुणासिंधु. प्रभुपदपंकज. ४

२८

पद.

आजनो दिन शुभकारक हो,

अति सुन्दर मंदिरमां तमारा;
गाइये अमे प्रभु गुण सुखकारक. शुभकारकहो. १
विघ्न निवारक शुभ गुणधारक,
सत्य तमे प्रभु त्रिभुवन तारक. शुभकारकहो. २
आशीर्वचन देशो जगदीश्वर;
सर्व करो शुभकार्य जयकारक. शुभकारकहो. ३

२०.

पद.

आव्यो तारे द्वारे देवा, आत्मसुखकारणे;
अशरणशरण प्रभुशुभचरण,
नमी करुं नित्य सेवा; आत्मसुखकारणे. आव्यो. १
सच्चिद्घन सन्मार्ग बतावो;
सद्गति प्राप्त थवा; आत्मसुखकारणे. आव्यो. २
अतिशय अवगुण दोष छे मारा;
आपो प्रभु पाप क्षमा; आत्मसुखकारणे. आव्यो. ३

३०

पद.

*लज्जा रहीरे मारो, स्वामि तारे आश्रे.
संतत संरक्षण तमे मारुं;
करो दयाधर्म धारी; स्वामि तारे आश्रे. लज्जा. १
निर्मल मन वृत्ति विभु करशो;
राखु प्रभु आश नारी; स्वामि तारे आश्रे. लज्जा. २
वंदन करो विनती करुं छुं,
प्रभु कल्याणकारो; स्वामि तारे आश्रे. लज्जा. ३

३१

राग विहाग. ताळ दीपचंदी.

शरणागतने निभावो, प्रभु सर्व दोष शमावो;
कृतियो न लक्षमां लावो, प्रभु दोष शमावो.
त्रिभुवन नाथ तमे भक्तोने,
तापत्रये न तपावो, प्रभु सर्व दोष शमावो. शरणागतने. १
अंतरथी अभिवंदन करिये;

---

* लज्जा राखोरे मारी, शरण आव्या तारे.

पुर्ण कृपाओ जणावो, प्रभु सर्व दोष शमावो. शरणागतने. २
भवसिंधुमां भ्रमित जीव अमने,
भ्रांति विशे न भमावो, प्रभु सर्व दोष शमावो. शरणागतने. ३
प्रभु शुभ पदपंकजथो अमारी;
वृत्ति कदी न चलावो, प्रभु सर्व दोष शमावो. शरणागतने. ४
अविहित क्रिया न जोशो अमारी,
दीन जन जाणी निभावो, प्रभु सर्व दोष शमावो. शरणागतने. ५
मंगळमय मंगल गुणदाता;
मंगल नाम जपावो, प्रभु सर्व दोष शमावो. शरणागतने. ६
देहांते परलोक विशे प्रभु;
चरणसमीप वसावो, प्रभु सर्व दोष शमावो. शरणागतने. ६

३२

पद.

धन्य धन्य आज दिन आनंदकारी,
परम प्रेमदृष्टिथको वृष्टिने विस्तारी. धन्य. १
सत्य छे तमारुं नाम सत्य छे तमारुं काम;
सत्य सृष्टि पालन प्रभु परम उपकारी. धन्य. २

सर्व वदे धन्यवाद तारो आज विश्वनाथ,
जोडि उभय हाथ करे प्रार्थना तमारी. धन्य. ३
जय जय जय जय देव सर्व विश्वना छो सेव्य;
सत्यनो करो सदा जय जय जयकारी. धन्य. ४

३३

मांझ. टप्पो.

मंगळ पद पामुंरे;
वंदुरे वंदुरे, अतिशय विनयथकोरे. मंगळ;
करुणामय मूर्तिरे;
कृति दे धृति दे गति दे नीति दे प्रीति दे भक्ति दे;
राखु उमंगरे;
धन्य धन्य धन्य धन्य प्रभु फळदातारे. मंगळ. १

३४

मांझ. टप्पो.

जानत चित्त की वे;
प्रभुरे प्रभुरे,

निशदिन नमुं सिर नाइ वे, जानत;
सत्त्वगुणधारी वे,
भूपति विभूति सुगति सुरति सुमति देमति विनति;
विधाता तुं वे;
राहत नित असंग सच्चिद्घन शुभफलदा. जानत.

३८

ठुमरी.

जगकर्ताने जगरचना मे अजब बनाइ चातुरियां,
सुंदर सुखकर नियम निरखत छकित भई मुनिजनमनियां;
जगकर्ताने. १
कोन यंत्रसे पवन वहत हे घन गरजत बरसत बादरियां;
जगकर्ताने. २
कोन युक्ति कलासे मनुजन उचरत बानी माधुरियां;
जगकर्ताने. ३
जो सरजावत जो संहारत सो सत्य हमारो हे सैयां;
जगकर्ताने. ४
धन धन यह कारीगरकु हम सब मिल लागत हे पैयां;
जगकर्ताने. ५

३६

राग भैरव. ताल झंपा.

अनुपम महिमा पूर्णब्रह्म,
करो ध्यान निर्मल पवित्र उषाकाले;
भानु नव जुओ तेनो प्रेम मुख छाया,
शोभे छे उदयगिरि शुभ्र भाले. अनुपम. १
मधु समीरण वहे छे जो आ शुभ दिने,
तेनुं गुणगान करि अमृत ढाळे;
मळिने सहु आवो भाइ भगवाननी कने,
प्रेम उपहार लइ हृदयथाळ. अनुपम. २

३७

राग भैरव चोताल.

तमारुं आ राज्य धनधान्यपूर्ण शोभामय,
तमारो महिमा गाय सकळ भुवन. ॥ तमारुं० ॥
सुभग सुरम्य मनोहर ज्यां जोइ सर्व परमाश्चर्य
मंगल साज सज्जित शोभन. ॥ तमारुं० ॥
प्रफुल्लित कानन गिरि नदि सागर

अयुत अगण्य लोक रचना तमारी
धन्य परम कारण धन्य जगतपति वरसो छो अविरत
प्राण धन जीवन सुख अतुलन. ॥ तमारुं० ॥ १ ॥

३८

पद.

राग भैरवी.

ज्ञानमय ज्योतिने जे जाणे ते सत्य जाणे,
तेने जे हृदय राखे ते पामे अचल शरण;
एक प्रथम तेज ते तेनां असंख्य किरण,
केटलुं मंगल ज्ञान धर्म प्रीति कान्ति व्यापे भुवनं.
गाय तेने सप्तलोकमध्ये तेज विश्व लोक,
अंत कोइ नहि पामे याचुं चरणारविंद
देहिमे कृपा आनंद,
बीजा कोने शरण जाउं तमे सहुना दारिद्र्यभंजन.

३९

पद.

रागणी भैरवी त्रिताल.

विषयसुखे मन तृप्ति थुं माने,

तव चरणामृत पान पिपासित फळ नथी धनजनमाने;
हृदयपिपासु सदा परमेश्वरपादकमलमधुपाने;
न जोइये कांइ बीजुं, मधुकर तजि मधु, धाय शुं ते जळपाने.
ते तुज सुविमल प्रेमसुखच्छबि निरखि निरखि अनिमेषे;
सफल थशे प्रभु नेत्रयुगल मम भयदुख क्लेश नशे'शे.
अनुदिन गाइयें भगवननतवयश कोमल सुमधुरताने;
मळशे फल तेथी, कदि नमळे जे दुःसह जप तप दाने.
पल भर न छोडिये तमारो आश्रय प्रभु दीनने राखीश तव पासे;
तुज सहवास सुखे रहि निशदिन न रहिये भव वनवासे.
परिहरि विषमय विषय प्रलोभन अनुदिन रहुं तुज शरणे;
हृदयथाळ भरि प्रीतिकुसुम धरि अर्पुं प्रभु तुज चरणे.
धरि अपराजित दिव्य कवच तव अक्षत रिपु प्रहारे;
तव करुणातरि करि अवलंबन जइशुं भवार्णव पारे.
जीवन सोंपि तमारे पदे प्रभु तव शुभ साधन सजियें;
मंगल कार्य तमारुं समापी सहजे आ देह तजियें.

४०

राग आशावरी.

बलिहारी तमारूं चरित मनोहर गांय सकल जगत वासी.
प्रभु कृपावतार अतुल गुणनिधान पूर्ण ब्रह्म अविनाशी.
नहोतुं अपर काइ अंधारूं हतुं अतिघोर दिगंत प्रसारी,
इच्छा थई तारी सूर्य प्रगट थयो जय जय शक्ति तमारी.
रवि चंद्र धरे ज्योति तमारी हे आदि ज्योति कल्याण,
जगतपिता जगतपालक तमे सकल मंगलनिदान.

४१

राग टोडी.

आनंदमने विमळ हृदये भजरे भवतारण ० ॥
संसार संकटे, त्राण नहि कोई रीते,
विना तेनुं साधन. ॥ आनंद मने ० ॥

४२

राग कौकब (ककुभ ?)

गभीर वेदना अस्थिर प्राण करो प्रभु मने शान्तिदान,

मोचन करो पापताप निवारो रुदन विळाप;
केवळ तमारा आश्रये तरिये सागर निर्भये,
जे जाय जाओ जे थाय थाओ भय नहि जो तमे सहाय.
तरंग घोर करो पार मनतरीनो हरो भार;
तमविना बीजो अमारो नथी कोइ कोइ कर्णधार.

४३

राग केदारो.

वहेछे कृपापवन तमारो,
जना प्रवाहे दुःख न रहे, सुखसागरे तरंग उठे.
मंद मंद वरसे अमृत यातना अपकृत प्रेमकुसुम फूटे.
सेवीने करुणावात सुखमां निशा प्रभा मुक्त थइने;
मन उत्स छूटे केवळ तारा गुणे
जीवन धरो रखो छुं नहिं तो हृदय तूटे.

४४

राग केदारो.

तारो हे भयहर भवतारण हे भवतारण

घोरतर संसारे तुजविना कोण तारे
अहो पतितजन पावन. तारो०

४८

राग ललित वसंत. ताल मुरफाग.

अशरणशरण गति अनाथनाथरे,
तमे कृपासिंधु तमे दीनबंधु शरण द्यो हे
हृदय अतिजर्जर पापविकार. अशरण. १
आपी प्रसादामृत शीतल करो हृदयमन,
शांति सलिल तव कृपा अभव संतापे;
कोने कहिये नाथ अमारी आ मर्म वेदना,
तमारा सम अंतरतम अन्य कोण छे. अशरण. २

४९

राग अलइया, एकताल.

देहि ज्ञान दिव्य ज्ञान, देहि प्रीति शुद्ध प्रीति;
तमे मंगळ आलय. देहि ॥ १ ॥
धैर्य देहि वीर्य देहि तितिक्षा संतोष देहि;
विवेक वैराग्य देहि. देहि ॥ २ ॥

४७

राग जयजयंती.

जननी समान करो छो पालन;
सहुने बांधी तमारा स्नेह गुणे. ॥ जननी. ॥
माताना हृदये द्यो स्नेहनीर पय द्यो छो
माताना स्तने.
पापी तापी साधु असाधु
पामे सहु तव मंगल छाया.
कोण जाणे केटलुं सुख आपशो माता
लेइ तमारा अमृतनिकेतन. ॥जननी. १

४८

राग विहाग.

मंगलनिदान, विघ्ननु कृपाण, मोक्ष सोपान. अन्यकोण १
संसार दुर्दिन शान्ति सूर्यहीन, कापिदे सुदिन. अन्यकोण २
दुःख क्लेशभार पर्वतआकार, करे परिहार. अन्यकोण ३
छोडि तुज चरण जाउं कोने शरण सहाय मारो प्रभु. अन्यकोण ४

४९

राग णी विहाग, तवलतेवट.

दयाघना तुज सम कोण हितकारो,
दुःख सुखे सम बंधु कियो प्रभु, शोक ताप भयहारी.॥दयाघना॥ १
संकट पूरित घोर भवार्णव कोण दे पार उतारी,
कोना प्रसादथी दूर हठेछे रिपुदल विप्लवकारी.॥दयाघना॥ २
पाप दहन परिताप निवारी, कोण दे शांतिनुं वारि
तजे मह ज्यारे अंतिमकाले, कोण ले हाथ प्रसारी. ॥दयाघना॥ ३

५०

राग विहाग त्रिताल.

तुज विना प्रभु कोण संकट निवारे,
को सहाय भव अंधकारे. ॥ तुजविना० ॥
पड्या छिये बंदि सम मोहबंधमां कलुषित पाप विकारे,
विषयरसे रत तुज प्रेमामृत छोडि मन भृंग विहारे.
॥ तुजविना० ॥ १
आपो कृपा प्रभु, जे कृपा गुणथी मृत देहे जीवन संचारे,
पापतिमिर विनाशी, रहो हृदये प्रकाशी, शुं प्रभु मागुं वधारे.
॥ तुजविना० ॥ २

५१

राग सोरठ.

तमे नहि दिले देखाओ तो कोना देखु पाय,
तमे न बोलावो तोपण सहजे चित्त धाय; तमे.
अने मनने वारंवार समजावियें छियें तमे वाक्यना अतीत,
तोपण ते अबोध अचित तमने जोवा चाहा. तमे नहि. १
देइ दीनने दर्शन करो हे कीर्ति स्थापन,
अहो भय निवारण शातळ करो हृदय. तमे नहि. २

५२

राग देश ताल तेवट.

रहोना रहोना दूर नाथ;
संपद काळे घोर विपाके पाप विकारे आश्रित हुं छुं तमारो
धन वैभव मागुं नहि तमथी, द्यो मने एज अधिकार;
करुणानिधि हुं रहुं सतत तमारे साथ. रहोना रहोना दूर नाथ.

५३

राग सोरठ.

दीनदयाळा दीनने उद्धार,
आश्रय द्यो प्रभु तव पद कमळ, निज दास करो भवपार;

भ्रमी आ अरण्ये देखुं चार दिशा अंधार. ॥दीनदयाळ॥
कयो गुण प्रभु मंदमति मुज, जेथी मळे तुज सहवास;
तमे ज्योतिना ज्योति, आ नेत्रनी शक्ति,
जोइ सके शुं तारो प्रकाश. ॥ दीनदयाळ ॥
निरखी मन प्रति नहि जोउं कांइ गति,
क्षण भर थाउं निराश
स्मरि तव कृपागुण भरुसो आवे खरो;
निजगुणे तारशो दीन तव दास. ॥ दीनदयाळ ॥

५४

राग कानडो. ताल झंपा.

चमत्कार तमारी जगत रचना अपार,
शोभानुं आगार आ विश्व संसार;
अयुत तारक भासे रतन कांचन हार,
शत चंद्र शत सूर्य नथी तेनो पार.
शोभे वसुंधर धनधान्यमय,
नाथ पूर्ण तमारो भंडार;
हे महेश अगणित लोक गाय,
धन्य तमे धन्य आ गति अनिवार. चमत्कार. ?

५५

राग खमांच. ताल धमाल.

व्याकुल थइ तव दास प्रभु आवे छे तव द्वारे.

दर्शन थोरे आ हृद धामे,

सकल दुख ताप जे निवारे. व्याकुल. १

प्रसन्न थइ प्रेमामृत आपो शरण राखशो तमारे;

अनुतापित हृदये तमने प्रभु विनविये वारंवारे.

व्याकुल. २

५६

राग खमाचजिल्ला तालतेवट.

हे करुणाकर दीनसखा प्रभु आव्योछुं तुज द्वारे,

तुजविन दीनने प्रभु कोण तारे दुस्तर भवसंसारे.

॥ हे करुणाकर० ॥ १

संपद विषसम तुजविनारे, जीवन मृत्यु समानरे.

विपद संपद तुजपदलाभे मृत्यु ते अमृत सोपानरे.

॥ हे करुणाकर ॥ २